

[Fogh Rasmussen]

igennem via centralt fastsatte forskrifter kan der indbygges en automatik, som løbende sikrer omstilling. Det kan f.eks. ske ved at skærpe konkurrencen mellem offentlige og private institutioner og virksomheder.

Vi er i den forbindelse tilfredse med, at regeringen vil pålægge offentlige institutioner og virksomheder at kalkulere deres priser efter samme principper som private virksomheder. Det vil bl.a. sige, at offentlige institutioner skal indregne afskrivninger, renter og udviklingsomkostninger og pensionsforpligtelser i deres prisfastsættelse. Til gengæld kan de få lov at iværksætte fuldt indtægtsdækket virksomhed på afgrænsede områder.

Vi er også tilfredse med, at regeringen vil fremme muligheden for udbud eller udlicitering af offentlige opgaver til private. Man kan måske i virkeligheden sige, at regeringen her har demonstreret, at privatisering ikke bare er et spørgsmål om at flytte opgaver fra den offentlige sektor over til private virksomheder. Privatisering kan i realiteten også gå den anden vej rundt ved at tillade offentlige virksomheder på helt normale forretningsmæssige vilkår at gå ud at konkurrere med private. Og så får vi en opblødning af grænserne, et bedre samspil mellem offentlig og privat virksomhed, som i virkeligheden gør, at vi kan sige: ja men så lad det komme an på en prøve, hvem der er bedst. Lige konkurrencevilkår og større samspil mellem offentlige og private virksomheder vil tvinge alle parter til løbende effektivisering og løbende omstilling.

Vi tror i venstre, at decentralisering og lokal selvforvaltning i den offentlige sektor vil frigøre en masse værdifulde kræfter, vil få det selvstændige initiativ til at blomstre. Der skal såmænd nok være nogle dirigerelystne politikere, som er bange for at give slip på detailstyringen, som er bange og frygtsomme over for, at for stor lokal frihed vil skabe større forskelligheder i den offentlige service. Jeg vil gerne slå fast, at det frygter vi bestemt ikke, tværtimod.

Decentralisering af ansvar og kompetence betyder nemlig, at dårlige nydannelser så at sige bærer straffen i sig selv, fordi de ansvarlige selv i højere grad mærker konsekvenserne af det. I øvrigt mener vi, at forskelligartetheden under alle omstændigheder er at foretrække fremfor ensretningen. Vi foretrækker

frihedens risiko fremfor autoriteternes faste rammer.

Modernisering af den offentlige sektor vil give de offentligt ansatte friere muligheder for at tage selvstændige initiativer, friere muligheder for at tænke i nye baner. Til gengæld får de bestemt også et større ansvar, et ansvar for at skaffe de økonomiske midler til at finansiere disse initiativer, men heri ligger jo netop de nye spændende udfordringer.

Det er tilfredsstillende, at regeringen samtidig lægger op til, at de offentligt ansatte, som gør en særlig indsats, og som viser et særligt initiativ, også kan blive belønnet for det. Det er værd at understrege, at det naturligvis ikke er de enkelte ansattes skyld, at de offentlige udgifter er eksploderet i løbet af de sidste 20 år. Men indbygget i systemet ligger en række mekanismer, som automatisk skubber de offentlige udgifter opad, og det er disse mekanismer, vi skal have ændret, ellers får vi aldrig styr på de offentlige udgifter.

Venstre lægger overordentlig stor vægt på denne modernisering af den offentlige sektor, og det er vigtigt for os, at alle personalegrupper i den offentlige sektor medvirker. Vi tror, at der hos medarbejderne, også hos dem – man kunne måske sige specielt hos dem – længere nede i det administrative hierarki, simpelt hen findes en guldgrube af gode ideer. De ideer vil vi gerne have frem.

Vi hilser regeringens redegørelse om modernisering af den offentlige sektor med tilfredshed, og vi håber, at medarbejderne og netop medarbejderne vil bidrage og vil komme med forslag og ideer til fornyelse og omstilling af den offentlige sektor.

Bjørn Poulsen (SF):

Denne redegørelse hilser vi fra SFs side velkommen.

Regeringen har gjort et forsøg på at få skitseret nogle problemer, som eksisterer i den offentlige sektor, og har prøvet på at pege på nogle løsningsmodeller, i første omgang som overskrifter, og det er vel netop det, der gør denne redegørelse noget problematisk. Alligevel skal vi da erkende, at der i disse redegørelser ligger et forsøg på at ændre nogle forhold i den offentlige sektor, som vi er enige i skal ændres, men det ville også være forkert at sige, at vi tror på, at denne regering kan lave disse ændringer på